

56.Ι.1946

ΣΤΟ ΧΑΣΜΟΙ

Μεσα σενα γλυκοχαρμα μιας αυγης ανηξερης, προμ ηνυμα του
στραβου αγωνα της ζωης, ανισοροπα ξεπροβαλλουν οι ανθρωπινες
πυρινες σκεψεις.

Μια μεγαλη φωτια στο μεσο του πλανητη δινει μια φωτεινη κι
ο ογεματη σφη και κανει τα προσωπα ολονων μας αγρια κατακοκκινα
ν αφριζουν απο λυσοα και μαγια και διβα για ανθρωπινο αιμα.

Γύρω, μέσ'τά σπαρτά και στά άγκάθια, ή σαπύλα και ή βρώμια
κάποιω νεκρω, πολέμησαν για ιδανικά, μολύνει τον άγέρα.

Σ' ένα λειβάδι μαλρυσά, κάποιος φτωχός γεωργός σκαλίζει τό
σκληρό χωμα της ζωής του κι έξαφνα ξεπροβάλλουν μπροστά στα
μάτια του κόκκαλα ανθρώπινα, παλιών και νέων πολεμιστών..

Νίκος.Δ.Νικολάου.

6.1.46